"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଦେଇ ଗୀତାର ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ କର ତେବେ ଯାଇ ତୁମର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଚାରିଯୁଗରେ ଚକ୍ର ଲଗାଇଛ, ତା'ର ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥା ରଖୁଛନ୍ତି, ତାହା କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଚାରିଯୁଗରେ ଚକ୍ର ଲଗାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର, ଚିତ୍ର ଆଦିକୁ ଗାଡିରେ ରଖି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପରିକ୍ରମା ଲଗାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଘରକୁ ଆସି ସେଗୁଡିକୁ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହେଉଛ । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ବଦଳରେ ସେମାନେ ପରିକ୍ରମା କରାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଥା ଅଟେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କାହାକୁ ବୁଝାଉଛ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝାଅ ଯେ ବାବା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ପଚାରିବାର ନାହିଁ ଯେ ବାବା ଜଣେ ନା ଅନେକ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ତ ପୁଣି ଅନେକ କହିଦେବେ । କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ରଚୟିତା ଈଶ୍ୱର ପିତା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏପରି କହିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯେ ସେ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା କହିବା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଯିବେ । ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଅ ଯେ ଆମର ପିତା ଦୁଇ ଜଣ — ଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଲୌକିକ ପିତା ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କେହି ଖୁଦା, କେହି ଗଡ୍ କହୁଛନ୍ତି । ସିଏ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଏହା ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ କରାଅ ଯେ ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା । ସେ ଏଠାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରାଇବା ପାଇଁ, ସେହି ଦିନକୁ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଭାରତରେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠି ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ଗୀତାରେ ଭଗବାନୁବାଚ ଶବ୍ଦ ରହିଛି ନା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ କରାଇ ଲେଖାଇନେବା ଉଚିତ୍ । ଗୀତାରେ ଅଛି ଭଗବାନୁବାଚ — ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନରରୁ ନାରାୟଣ କରାଉଛି । ଏହା କିଏ କରିପାରିବେ ? ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଭଗବାନ କିଏ ପୁଣି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଥିବେ । ପଛରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଏତେ ଜନ୍ମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିଛି ଶିଖିବେ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ସଙ୍ଗମରେ ହିଁ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ହେଉନାହିଁ, ଅନୁଭବ କରିହେଉଛି, ସେହିପରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଜାଣୁଛନ୍ତି ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ପରମ ଆତ୍ମା । ସେ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଆସି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ବାବା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରି ବତାଇବା ଦ୍ୱାରା ଗୀତାର ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ କରି ବତାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏକ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବାକି କର୍ମକାଣ୍ଡ ଅଥବା ତୀର୍ଥ ଆଦିର କଥା ସବୁ ଭକ୍ତିର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି । ଜ୍ଞାନରେ ଏହାର ତ' କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ଏଠାରେ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ଏହି କଥା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ଯେ ଭଗବାନ ଏକ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ଶରୀରଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ସମସ୍ତଙ୍କର ସେ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ସେ କାହାକୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମ ଛାଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ କଥା । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢ଼ି ଭକ୍ତିରେ ପକ୍କା ହୋଇଗଲେଣି । ଆଜିକାଲି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିକୁ ଗାଡିରେ ରଖି ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର, ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଦିର ମଧ୍ୟ ପରିକ୍ରମା କରାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଘରକୁ ଆଣି ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଦେବତାରୁ କ୍ଷତ୍ରୀୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହୋଇ, ଏହିଭଳି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ । ଚକ୍ର ବଦଳରେ ସେମାନେ ପୁଣି ପରିକ୍ରମା କରାଇ ଘରେ ରଖି ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନେ ପରିକ୍ରମା କରାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ରଖିଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରି ବତାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ଶିବ ହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ, ସେ ଆସୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ଭାଗୀରଥଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ସବାର ହେଉଛନ୍ତି । ପତିତମାନଙ୍କୁ ଆସି ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଆଉ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ନିଜେ ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା । ସେ ହିଁ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି, ଏହାକୁ ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରମାଣିତ କରି ବତାଇବ ତେବେ ତୁମର ବହୁତ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏପରି

ପର୍ଚ୍ଚା ତିଆରି କରି ସେଥିରେ ଚିତ୍ର ଆଦି ଲଗାଇ ଉଡାଜାହାଜରୁ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ମୁଖ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ତୁମେ ବିଜୟ ହୋଇଯିବ । ଏଥିରେ ତୁମର ବହୁତ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଉଛି, ଏଥିରେ କେହି ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି ହୋଇପାରିବି । ମୁଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆସି ପାବନ କରାଅ । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ । ମହିମା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ଅଲଗା ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅଲଗା, ଏପରି ନୁହେଁ ଶିବବାବା ଆସି ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ଅଥବା ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି, ୮୪ ଜନ୍ମରେ ଆସୁଛନ୍ତି! ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ବୁଝାଇବାରେ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଗୀତା । ଭଗବାନୁବାଚ କୁହାଯାଇଛି, ନିଶ୍ଚୟ ଭଗବାନଙ୍କର ମୁଖ ଦରକାର ନା । ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ଆତ୍ମା ମୁଖ ବିନା କଥା କହିବ କିପରି । ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଉଛି । ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ପଛକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କରି ଶରୀରରେ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ସିଏ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର, କାହାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବୁ । ଗୋଟିଏ କଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାପଡିଯିବ । ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ ଆସିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଯେ ଏଠାରେ ଆସି ଭାଷଣ କର । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଭଗବାନ କିଏ ଏକଥା ସିଦ୍ଧ କର । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ — ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତକୁ ହିଁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ, ଯେଉଁ ରଥରେ ଭଗବାନ ଆସି ବସୁଛନ୍ତି । ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା । ଭଗବାନ ଯାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷରେ ଯାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଇଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ରଥ ନା । ସେ ନିଜେ କୃଷ୍ଣ ତ' ନୁହଁନ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ୍ମରେ ଚେହେରା, ବୃତ୍ତି ଆଦି ବଦଳିଯାଏ । ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ସେ ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ଆମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ବାବା ପାଠ ପଢ଼ାଇ ସାଥିରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ଆଉ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେଣୁ ଭଲ ଭାବେ ବିଚାର କରିବା ଦରକାର ଯେ କିପରି ଲେଖିବୁ । ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଭୁଲ୍ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଭାରତ ଅସତ୍ୟ, ଅଧର୍ମୀ, ଦରିଦ୍ର ହୋଇଛି । ବାବା ପୁଣି ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଭାରତକୁ ସଚରିତ୍ର ଆଉ ଧନବାନ କରୁଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଧନବାନ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ସମୟରେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ତୁମେମାନେ ହିଁ ହେବ । ଯେପରି କହିଥା'ନ୍ତି — ୱିସ୍ ୟୁ ଲଙ୍ଗ୍ ଲାଇଫ୍ ଏଣ୍ଡ୍ ପ୍ରସପରିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧିର ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛି । ବାବା ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉନାହାନ୍ତି ଯେ ସଦା ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଅ । ସାଧୁମାନେ କହୁଛନ୍ତି — ଅମର ରୁହ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଅମର ନିଶ୍ଚୟ ଅମରପୁରୀରେ ହିଁ ହେବେ । ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ପୁଣି ଅମର କିପରି କହିବେ । ତେଣୁ ସନ୍ତାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଭା ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି ବାବାଙ୍କୁ ମତ ପଚାରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଆଗୁଆ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ସବୁ ନିଜ ନିଜର ମତ ଲେଖି ପଠାଅ, ଯଦିଓ ସଭା ଏକାଠି ହୋଇଥାଉ । ମୁରଲୀରେ ମତ ଲେଖିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ । ୨-୩ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ବଞ୍ଚିଯିବ । ଏହି ୨-୩ ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ୨-୩ଟି ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିପାରିବ । ଚିତ୍ର ଆଦି ନେଇ ଗାଁ ଗାଁକୁ ଯିବା ଦରକାର ।

ତୁମମାନଙ୍କବ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକା ଜିଜ୍ଞାସା ସୂକ୍ଷ୍ମବତନର ନ ରହିବା ଦରକାର । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ଚିତ୍ର ଉପରେ ଅଳ୍ପ ବୁଝାଯାଇଥାଏ । ଏମାନଙ୍କର ମଝିରେ ଅଳ୍ପ ପାର୍ଟ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ଯାଉଛ, ମିଶୁଛ ବାକି ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ଅଧିକା ଜିଜ୍ଞାସା ରଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏଠାକୁ ଆତ୍ମାକୁ ଡକାଯାଇଥାଏ, ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । କେହି କେହି ଆସି କାନ୍ଦିଥା'ନ୍ତି । କେହି ସ୍ନେହର ସହ ମିଶିଥା'ନ୍ତି । କେହି ଦୁଃଖର ଲୁହ ଗଡାଇଥା'ନ୍ତି । ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ଅଛି, ଯାହାକୁ କଥୋପକଥନ କୁହାଯାଏ । ଦୁନିଆରେ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶରୀରରେ କାହାର ଆତ୍ମାକୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କୁ କପଡା ଆଦି ପିନ୍ଧାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଶରୀର ତ ଶେଷ ହୋଇଗଲା, ବାକି ପିନ୍ଧିବ କିଏ ? ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରଥା ନାହିଁ । କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେବାକୁ ପଡିବ ତେବେ ଏହା କିପରି ହେବ । ନିଶ୍ଚୟ ମଝିରେ ସଙ୍ଗମଯୁଗ ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ କଥା ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଖାଇଲେ କହିବେ ଏମାନେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଠିକ୍ ବତାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ କେବେ ମିଛ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ପୁଣି ବହୁତଙ୍କର ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ହେବ, ବହୁତ ଆସିବେ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ ପଏଣ୍ଟସ୍ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ପଛକୁ କ'ଣ କ'ଣ ହେବ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ, ଲଢ଼େଇ ଲାଗିବ, ବମ୍ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ ବିନାଶ ବିଦେଶରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏଠାରେ ରକ୍ତ ନଦୀ ବହିବ ପୁଣି ଘିଅ ଦୁଧର ନଦୀ ବହିବ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଗଣ୍ଡଗୋଳର ସୂତ୍ରପାତ ବିଲାତରୁ ବାହାରିବ । ସେହିଠାରେ ଡରର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । କେତେ ବଡ ବଡ ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କ'ଣ ସବୁ ସେଥିରେ ପକାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଏକଦମ୍ ସହରକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ହେବ, କିଏ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଈଶ୍ୱର ପିତା ନିଶ୍ଚୟ ସଙ୍ଗମରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ମୁଖ୍ୟ କଥା ବୁଝାଯାଉଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପାପ କଟିବ । ଭଗବାନ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ କହିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବ । ପୁଣି ପ୍ରଥମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଚକ୍ରର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଦୈବୀ ଧର୍ମ, ଇସ୍‌ଲାମୀ ଧର୍ମ, ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ.... ତୁମେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସମସ୍ତ ନଲେଜ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଖୁସି ରହୁଛି, ଆମେ କେତେ ରୋଜଗାର କରୁଛୁ, ଏହି ଅମର

କଥା ଅମର ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଅନେକ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଦୈବୀ ଧର୍ମ, ପୁଣି ତା'ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ହୋଇ ବୃକ୍ଷ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ଅନେକ ଧର୍ମ, ଅନେକ ମତ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ଏକମାତ୍ର ଧର୍ମ ଯାହାକି ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଶ୍ରୀମତର କଥା ନୁହେଁ । ଏହି ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ, ରୁହାନୀ ବାବା ବସି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୁସିରେ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବରୁ କହୁଛ ଯେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଅହଂକାର ରହିବା ଉଚିତ୍ — ଭଗବାନ ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର! ଯାହାକି ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଖୁସି କାହିଁକି ରହୁ ନାହିଁ ଅଥବା ନିଶ୍ଚୟରେ କେଉଁଠି ସଂଶୟ ରହୁଛି । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂଶୟ ଆଣିବା ଅନୁଚିତ୍ । ମାୟା ସଂଶୟରେ ଆଣି ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମାୟା ଆଖି ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଧୋକା ଦେଉଛି । ଭଲ ଜିନିଷ ଦେଖିଲେ ଖାଇବା ପାଇଁ ମନ ଚଞ୍ଚଳ ହେଉଛି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାରୁ ମାରିବା ପାଇଁ କ୍ରୋଧ ଆସୁଛି । ନଦେଖିଲେ ମାରିବେ କିପରି । ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାରୁ ଲୋଭ, ମୋହ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ମୁଖ୍ୟ ଧୋକା ଆଖି ଦେଉଛି । ଏହା ଉପରେ ପୂରା ନଜର ରଖିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ବିକାର ପଣିଆ ଛାଡିଯାଉଛି, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଆଖିକୁ ବାହାର କରିଦେବା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ବା ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମକୁ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି କଥାରେ ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ନାହିଁ । ମନ ଭିତରେ ଶୁଦ୍ଧ ଅହଂକାର ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ରଖିବାର ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପୂରା ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର-ବିମର୍ଶ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସଂଗମଯୁଗର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି ଗୋଟିଏର ଅଗଣିତ ଥର ପ୍ରତିଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସଂଗମ ଯୁଗରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଲା — ଗୋଟିଏ ଦିଅ ଲକ୍ଷେ ନିଅ । ଯେପରି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟ, ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମ, ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପାଧି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମିଳିଛି ସେହିପରି ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ମିଳୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏର କେବଳ ଲକ୍ଷେ ଗୁଣା ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ, ଯେପରି ଚାହିଁବ ଏବଂ ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ସେବାଧାରୀ ରୂପରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ସହଯୋଗ ବଦଳରେ ଅଗଣିତ ଥର ସହଯୋଗ ମିଳିଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବରଦାତା ହିଁ ତୁମର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯେବେକି ବୀଜ ହିଁ ତୁମ ହାତରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ବୀଜ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପରିସ୍ଥିତି ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ, ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଚାଲିଯାଉ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ନଯାଉ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****